

EUROOPA PARLAMENT

2009–2014

Istungidokument

A7-0175/2011

20.4.2011

RAPORT

SKP täiendamine. Edu mõõtmine muutuvast maailmas
(2010/2088(INI))

Keskonna-, rahvatervise ja toiduohutuse komisjon

Raportöör: Anna Rosbach

Arvamuse koostaja (*): Nikolaos Chountis, majandus- ja rahanduskomisjon

(*): Kaasatud komisjon – kodukorra artikkel 50

SISUKORD

	lehekülg
EUROOPA PARLAMENDI RESOLUTSIOONI ETTEPANEK.....	3
MAJANDUS- JA RAHANDUSKOMISJONI ARVAMUS (*).....	9
ARENGUKOMISJONI ARVAMUS	14
TÖÖHÕIVE- JA SOTSIAALKOMISJONI ARVAMUS	17
TÖÖSTUSE, TEADUSUURINGUTE JA ENERGEETIKAKOMISJONI ARVAMUS	22
REGIONAALARENGUKOMISJONI ARVAMUS	26
PARLAMENDIKOMISJONIS TOIMUNUD LÕPPHÄÄLETUSE TULEMUS.....	30

(*) Kaasatud komisjon – kodukorra artikkel 50

EUROOPA PARLAMENDI RESOLUTSIOONI ETTEPANEK

SKP täiendamise kohta. Edu mõõtmine muutuvus maailmas (2010/2088(INI))

Euroopa Parlament,

- võttes arvesse komisjoni 20. augusti 2009. aasta teatist „SKP täiendamine. Edu mõõtmine muutuvus maailmas” (KOM(2009)0433);
- võttes arvesse 2007. aasta novembris Brüsselis toimunud parlamendi, komisjoni, Rooma Klubi, WWFi ja OECD korraldatud konverentsi SKP täiendamise kohta;
- võttes arvesse majandustegevuse ja sotsiaalsete edusammude mõõtmise kõrgetasemelise komisjoni aruannet (Stiglitz'i aruanne), mis esitati 14. septembril 2009;
- võttes arvesse ökosüsteemide ja bioloogilise mitmekesisuse majanduslikke aspekte käsitlevat ülemaailmset algatust (TEEB), mille G8+5 juhid kiitsid heaks 2007. aasta juunis, ja selle 2009. ja 2010. aastal avaldatud tulemusi;
- võttes arvesse 30. oktoobril 2006 avaldatud Sterni ülevaadet kliimamuutuse majandustegurite kohta;
- võttes arvesse 30. juunil 2007. aastal OECD teisel ülemaailmsel statistika-, teadmus- ja poliitikafoorumil alla kirjutatud Istanbuli deklaratsiooni;
- võttes arvesse Euroopa Ülemkogu 10.–11. detsembri 2009. aasta, 25.–26. märtsi 2010. aasta ning 17. juuni 2010. aasta kohtumiste järeldusi;
- võttes arvesse nõukogu (majandus- ja rahandusküsimused) 10. novembri 2009. aasta järeldusi statistika kohta;
- võttes arvesse nõukogu (keskkond) 23. oktoobri 2009. aasta järeldusi ökotõhusa majanduse kohta seoses 2010. aasta järgse Lissaboni tegevuskava ja ELi säästva arengu strateegiaga;
- võttes arvesse komisjoni ettepanekut võtta vastu määrus Euroopa keskkonnamajandusliku arvepidamise kohta (KOM(2010)0132);
- võttes arvesse ELi 2020. aasta strateegia Euroopa majandus- ja tööhõivepoliitika koondsuuniseid, mille komisjon esitas 27. aprillil 2010;
- võttes arvesse teatise „Euroopa avalik haldus: parem õigusloome” (KOM(2002)0275), „Euroopa Liidu parema õigusloome strateegiline ülevaade” (KOM(2006)0689), „Parema õigusloome kava teine strateegiline läbivaatamine Euroopa Liidus” (KOM(2008)0032) ja „Parema õigusloome Euroopa Liidus: kolmas strateegiline ülevaade” (KOM(2009)0015);
- võttes arvesse ELi säästva tarbimise ja tootmise tegevuskava (KOM(2008)0397);

- võttes arvesse olemasolevaid statistilisi vahendeid, nagu ELi sissetuleku ja elutingimuste uuring (EU-SILC), tööjõu-uuring (LFS), Eurobaromeeter, Euroopa väärtusuuring (EVS) ja Euroopa sotsiaaluuring (ESS);
- võttes arvesse Euroopa Elu- ja Töötingimuste Parandamise Fondi poolt korraldatud Euroopa elukvaliteedi uuringut (EQLS), mis annab kõikehõlmava pildi elukvaliteedist ja elutingimustest Euroopa riikides (kattes kõik ELi liikmesriigid ja kandidaatriigid), kasutades rohkem kui 120 näitajat, mis annavad võrreldavaid andmeid riikide lõikes¹;
- võttes arvesse oma 10. märtsi 2010. aasta resolutsiooni EL 2020 kohta² ja 16. juuni 2010. aasta resolutsiooni ELi 2020. aasta strateegia kohta³, 8. oktoobri 2009. aasta resolutsiooni 24. ja 25. septembril 2009 Pittsburghis toimunud G20 tippkohtumise kohta⁴, 15. juuni 2006. aasta resolutsiooni läbivaadatud säästva arengu strateegia kohta⁵ ja 24. aprilli 2008. aasta resolutsiooni roheline raamatu „Turupõhised vahendid keskkonnapoliitikas ja sellega seotud valdkondades” kohta⁶;
- võttes arvesse kodukorra artiklit 48;
- võttes arvesse keskkonna-, rahvatervise- ja toiduohutuse komisjoni raportit ning majandus- ja rahanduskomisjoni, arengukomisjoni, tööhõive- ja sotsiaalkomisjoni, tööstuse, teadusuuringute ja energeetikakomisjoni ning regionaalarengukomisjoni arvamusi (A7-0175/2011),
 - A. arvestades, et kõik rahvusvahelised institutsioonid tunnistavad järjest rohkem, et tuleb parandada andmeid ja näitajaid, mis täiendavad SKPd ühiskonna üldise arengu näitajana,
 1. tunneb heameelt komisjoni teatise „SKP täiendamine. Edu mõõtmise muutuv maailmas” üle, sest see on võimalik täiendav vahend poliitiliste analüüside ja arutelude parandamiseks;
 2. rõhutab, et SKPst on saanud standardnäitaja, mida kasutavad kogu maailma poliitikud; rõhutab, et SKP on tootmise mõõtarv, millega ei mõõdetata keskkonnasäästlikkust, ressursitõhusust, sotsiaalset kaasatust ega üldist sotsiaalset progressi; rõhutab lisaks, et see võib olla eksitav, sest teatavatele juhtumitele, nagu õnnetused ja looduskatastroofid, järgnevatid parandusmeetmeid käsitletakse tuluna, mitte aga kuluna;
 3. märgib, et lisaks majandusarengu ja tootlikkuse mõõtmisele on ka teisi näitajaid, mis

¹ EQLS katab järgmisi elukvaliteedi mõistega seotud põhivaldkondi: majanduslikud vahendid, nende puudumine; tervis ja juurdepääs tervishoiule; tööhõive ja töökohtade kvaliteet; töö- ja eraelu tasakaal; peresuhted ja -toetus; sotsiaalne kaasamine/tõrjutus (ühiskonnaelu ja sotsiaalne osalemine); haridus ja koolitus; eluaseme kvaliteet ja kohalik keskkond; sotsiaalne kapital ja ühiskonna kvaliteet; avalike teenuste kvaliteet; subjektiivne heaolu (sh õnn, eluga rahulolu, optimism tuleviku suhtes).

² Vastuvõetud tekstid, P7_TA(2010)0053.

³ Vastuvõetud tekstid, P7_TA(2010)0223.

⁴ Vastuvõetud tekstid, P7_TA(2009)0028.

⁵ Vastuvõetud tekstid, P6_TA(2006)0272.

⁶ Vastuvõetud tekstid, P6_TA(2008)0182.

mõjutavad ja selgitavad riigi elatustaset ning mida ei ole senini mõõdetud, kuigi asjakohased näitajad on olemas;

4. rõhutab, et keskmise ja pika perspektiiviga majandusliku ja sotsiaalse arengu mõõtmiseks tuleb välja töötada lisanäitajad; nõuab, et töötataks välja selged ja mõõdetavad näitajad, mis võtaksid arvesse kliimamuutust, bioloogilist mitmekesisust, ressursitõhusust ja sotsiaalset kaasatust; lisaks sellele nõuab, et töötataks välja näitajad, mis keskendusid rohkem kodumajapidamise tasandi väljavaadetele ning kajastaksid sissetulekut, tarbimist ja jõukust;
5. suhtub positiivselt komisjoni algatusse esitada keskkonnasurve indeks, mis tuleb esitada koos SKPga ja mis esialgu hõlmab järgmiseid keskkonnapoliitika põhiharusid: kliimamuutus ja energiakasutus, loodus ja bioloogiline mitmekesisus, õhusaaste ja mõju tervisele, veekasutus ja -reostus, jäätmete tekitamine ja ressursside kasutamine;
6. eeldab, et laiematele ja jätkusuutlikumatele näitajatele tähelepanu pööramine põhjustab süstemaatilisemat keskendumist arengumaades toimivatele sotsiaalsetele ja keskkonnaalastele teguritele, sealhulgas kliimamuutusele, bioloogilisele mitmekesisusele, tervishoiule, haridusele ja haldusküsimustele, ning võimaldab seeläbi suunata arengupoliitika kõige puudustkannatavamatele ja ebasoodsamas olukorras olevatele inimrühmadele; rõhutab, et sellised näitajad peaksid olema ühitatavad ja kooskõlas praeguste globaalsete algatustega nagu ÜRO inimarengu indeks;
7. rõhutab, et on vaja mõõta elukvaliteeti ühiskondades; on arvamisel, et elukvaliteedi saavutamine ja säilitamine hõlmab selliseid olulisi ja konsensuslikke tegureid nagu tervis, haridus, kultuur, tööhõive, eluase, keskkonnatingimused jne; on seisukohal, et neid tegureid mõõtvatele näitajatele tuleks anda suurem roll; teeb ettepaneku, et nii kvalitatiivsete kui ka kvantitatiivsete parameetrite edasisel arendamisel tuginetaks EQLSi näitajatele, mis hõlmavad kõiki elukvaliteedi põhivaldkondi;
8. võtab teadmiseks Euroopa tasandil vastu võetud meetmed ja vahendid, millega mõõdetakse ja analüüsitakse seadusandlike algatuste võimalikku mõju edusammudele, näiteks mõjuhinnangud, sh tasuvus-, kulutõhusus- ja mitme kriteeriumiga analüüsid, riskianalüüsid, andmete kogumine, statistika, keskkonnamajanduslik arvepidamine, eri poliitilistel tasanditel tehtavad poliitilised analüüsid, aruanded rakendamise ja jõustamise järelevalve ning läbivaatamise kohta ELi õiguse eri valdkondades; toetab täielikult Euroopa keskkonnamajandusliku arvepidamise kindla õigusliku raamistiku loomist positiivse sammuna nn SKP täiendamise protsessis;
9. võtab teadmiseks, et rahvusvahelisel tasandil tunnustatakse järjest enam, et sotsiaalse arengu, loodusressursside ja ökosüsteemi teenuste, näiteks kliimamuutusest tulenevate põhjalike muutuste ja säästva arengu näitajana on SKP piiratud; tunnustab eri foorumite, nagu ÜRO Arenguprogramm, Maailmapank ja OECD, ning muu hulgas komisjoni edusamme arengu mõõtmise ja analüüsimise näitajate arendamisel;
10. rõhutab, et on oluline kokku leppida süsteemses lähenemisviisis sidusa SKP täiendamise süsteemi loomise suhtes, mille eesmärk on edendada poliitika analüüsi ja arutelusid;

11. rõhutab, et eesmärk on välja töötada selge ja üheselt mõistetav kogum näitajatest, mis on üheaegselt teoreetiliselt ühtsed, poliitiliselt vajalikud ja empiirilisel mõõdetavad ning tagavad riikide ja piirkondade võrreldavuse; rõhutab, et seda tööd tuleb teha tihedas koostöös muude asjaomaste institutsioonide ja organisatsioonidega;
12. rõhutab vajadust töötada välja usaldusväärne, ühtlustatud ja ajakohane statistika ning koguda pikka ajavahemikku hõlmavaid andmesarju ja näitajaid, mida saaks kasutada tulevaste arengute projekteerimiseks ja poliitika väljakujundamiseks; soovib riigiasutuste eri andmebaase paremini kasutada ja kombineerida ning et andmete kvaliteedi ja võrreldavuse tagamiseks kasutataks kõikides liikmesriikides sarnaseid meetodeid, ühtseid standardeid, määratlusi, klassifikatsioone ja raamatupidamiseeskirju; nõuab, et andmeid kogutaks ja töödeldaks kooskõlas ametialase sõltumatuse, erapooletuse, objektiivsuse, statistilise konfidentsiaalsuse ja kulutasuvuse põhimõtetega ning et samal ajal pöörataks nõuetekohaselt tähelepanu isikuandmete kaitse aspektidele; on arvamisel, et Eurostat peaks selles protsessis põhirolli etendama;
13. teeb presidendile ülesandeks edastada käesolev resolutsioon nõukogule ja komisjonile.

SELETUSKIRI

Sisemajanduse koguprodukt (SKP) kujutab endast kõigi rahas mõõdetavate majandustegevustega loodud lisandväärtuse summat. SKP on makromajanduse tuntuim mõõdupuu. See töötati välja 1930. aastatel ning poliitiliste otsuste tegijad kasutavad seda kogu maailmas ja seda käsitletakse avalikel aruteludel.

Praeguseks on SKPd hakatud pidama ühiskonna üldise arengu ja edusammude kõikehõlmavaks näitajaks. SKP ei sobi siiski kõigi poliitiliste arutelude toetamiseks. Ennekõike ei võimalda SKP mõõta keskkonnasäästlikkust ega sotsiaalset kaasatust.

Üha enam on hakatud mõistma, et SKPd täiendavate andmete ja näitajate kvaliteeti on vaja parandada. Selle tõdemuse põhjal on kutsutud ellu mitu rahvusvahelist algatust. 2007. aasta novembris korraldas Euroopa Parlament (koos Euroopa Komisjoni, Rooma Klubi, WWFi ja OECDga) SKP täiendamist käsitleva konverentsi „Beyond GDP”. Konverentsil ilmses poliitikakujundajate, majandus-, ühiskonna- ja keskkonnakaitseksperptide ning kodanikuühiskonna tugev toetus selliste näitajate väljatöötamisele, mis täiendaksid SKPd ja toetaksid poliitilisi otsuseid laialdasema teabega.

Komisjoni teatises „SKP täiendamine. Edu mõõtmine muutuv maailmas” on SKP asjakohaseks täiendamiseks kavandatud eri meetmeid. Selles keskendutakse eelkõige täielikumate näitajate väljatöötamisele, mis annaks usaldusväärsemaid alustadmisi.

Raportis üldiselt toetatakse komisjoni kavatsust töötada välja selgelt määratletud mõõtesüsteem, mis hõlmaks ka muid näitajaid kui SKP ja täiendaks SKPd otsuste tegemise ja hindamise raames. Raportööri arvates ei ole algatuse eesmärki juba palju aastaid peetud poliitilistes ja teaduslikes aruteludes vaidlustatud. Pigem on probleem selles, kuidas seda lähenemisviisi rakendada, kasutades selgelt määratletud ja mõõdetavaid näitajaid. On selge, et seda saab edukalt teha ainult siis, kui rõhutatakse usaldusväärsete andmete kasutamist.

Selgelt määratletud teavet, andmeid ja näitajaid sageli ei ole. Nii liidu kui ka liikmesriikide tasandil on selles vallas puuduste kõrvaldamiseks tehtud palju algatusi. Sidusat lähenemist on aga kahjuks vähe. Näiteks näitajate vallas on nii riikide kui rahvusvahelisel tasandil arvukalt meetmeid, mis teeb olukorra juhitamatuks ja segaseks. Lisaks ei tohiks kogu näitajateteema juures unustada, et näitajad üksi ei suuda poliitilisi arutelusid, otsustusprotsessi ega hinnangute andmist piisavalt toetada. Pigem on vaja terviklikku kontseptsiooni, mille puhul võetakse arvesse juba vastu võetud meetmeid, mida saab praktikasse rakendada.

Tähtis on välja töötada vahend, millega SKPd täiendada, võttes arvesse, et seda tuleb teha nii, et sellest oleks praktilist kasu, samuti tuleb väljatöötamisel kasutada selgelt määratletud näitajaid ja tugineda usaldusväärsetele andmetele.

Komisjoni teatises on kavandatud rida üksikmeetmeid, mida on raske hinnata. Need algatused ei ole osa terviklikumast mitmeastmelisest strateegiast, mis näitaks selgelt, kuidas uut SKP täiendamise algatust kasutada saaks.

Raportis kutsutakse komisjoni üles esitama SKP täiendamise algatuse jaoks mitmeastmelist

strateegiat, milles selgitatakse, kuidas uut algatust igapäevases poliitilises töös praktiliselt kasutada. Kuni antud küsimuses puudub selgus, on raportööri arvates selles arutelus raske edu saavutada.

2.12.2010

MAJANDUS- JA RAHANDUSKOMISJONI ARVAMUS (*)

keskkonna-, rahvatervise ja toiduohutuse komisjonile

SKP täiendamise kohta. Edu mõõtmine muutuv maailmas
(2010/2088(INI))

Arvamuse koostaja(*): Nikolaos Chountis

(*) Kaasatud komisjon – kodukorra artikkel 50

ETTEPANEKUD

Majandus- ja rahanduskomisjon palub vastutaval keskkonna-, rahvatervise- ja toiduohutuse komisjonil lisada oma resolutsiooni ettepanekusse järgmised ettepanekud:

- võttes arvesse OECD Istanbuli deklaratsiooni „Ühiskondade progressi mõõtmine ja edendamine”, mis võeti vastu 30. juunil 2007;
 - võttes arvesse komisjoni ettepanekut võtta vastu määrus Euroopa keskkonnamajandusliku arvepidamise kohta (KOM(2010)0132);
 - võttes arvesse majandustegevuse ja sotsiaalsete edusammude mõõtmise kõrgetasemelise komisjoni aruannet (Stiglitz, Seni ja Fitoussi 2008. aasta aruanne),
1. tunneb heameelt komisjoni algatuse üle käivitada tõsine, terviklik ja tulevikku suunatud viiemeetmeline tegevuskava sisemajanduse koguprodukti (SKP) kui majandusliku tulemuslikkuse näitaja parandamiseks ning SKP täiendamiseks muude niisuguste näitajatega, mille puhul võetakse arvesse inimeste heaolu ja progressi olulisi mõõtmeid, näiteks majanduslikku, keskkonna- ja sotsiaalset mõõdet;
 2. teeb ettepaneku seada eesmärgiks piiratud kogum asjaomastest näitajatest, mida saaks hiljem muude näitajatega hõlpsasti täiendada, ning kogum koondnäitajatest, mis võiksid hõlmata kahte täiendavat keskkonnaalast perspektiivi ühe rahalise näitaja kaudu (nt kohandatud säästude netojääk) ja ühe füüsilise näitaja kaudu (nt ökoloogiline jalajälg, CO₂-jalajälg või muud lahtisidumise näitajad), samuti paari laiaulatuslikuma sotsiaalse

kaasatuse ja inimeste heaolu näitaja kaudu (nt GINI indeks ja vaesusindeks või sotsiaalse tervise indeks); teeb ettepaneku, et SKPd ennast tuleks parandada; juhib eeskujudena tähelepanu säästva majandusliku heaolu indeksile (ISEW), tõelise arengu näitajatele (GPI) või riiklikule heaoluindeksile (NWI); soovitab Eurostatil teha tihedat koostööd muude teadusuuringute keskustega ja organisatsioonidega, kes on sellised näitajad välja töötanud, et muuta need täpsemaks ja rakendatavamaks;

3. on veendunud, et riikide ja ELi poliitikat hinnatakse selle põhjal, kas selle abil suudetakse teha edusamme sotsiaalsete, majanduslike ja keskkonnaalaste eesmärkide saavutamisel ja eurooplaste heaolu parandamisel, ning et SKP ei ole piisav kajastamiseks piirkondade ja piirkondlike väljakutsete keerulist sotsiaal-majanduslikku tegelikkust; rõhutab, et uute täiendavate sotsiaalsete ja keskkonnaalaste näitajate kasutamine on täielikult kooskõlas Euroopa 2020. aasta strateegia ja muude oluliste algatuste eesmärkidega, mida ei ole võimalik saavutada, kui mõõdupuuna kasutatakse üksnes SKPd;
4. on veendunud, et kuigi SKP on makromajanduse kindel mõõdupuu, on sel ühiskonna üldise arengu näitajana mitmeid puudusi; eelkõige ei kajasta see sotsiaalseid tegureid nagu töötus, vaeghõive, oodatav eluiga ja haridus- ja tervishoiusüsteemide kvaliteet, samuti ei võta see arvesse tulude jaotuse ebavõrdsust, turuväliseid tegevusalasid osana majanduslikust väärtusloomest (nt vabatahtlik töö, majapidamistööd, ebaseaduslik tegevus) ega keskkonna välismõju, kusjuures SKP suureneb, kui vahendeid investeeritakse niisuguste negatiivsete arengute vastasesse võitlusesse nagu suurenenud sotsiaalsed probleemid, nii et hävingut (oma kõigis eri vormides) mõõdetakse SKPs majandusliku kasuna;
5. märgib, et oma elukvaliteedi hindamisel väärtustavad inimesed näiteks turvalist sotsiaalset keskkonda, kus on lihtne leida mugavat eluaset ja tööd, mis on hea koht laste kasvatamiseks, kus hoolitsetakse näiteks välismaalaste integratsiooni eest, kus pakutakse sotsiaalteenuseid ja suhteliselt kättesaadavas kauguses on võimalik nautida loodust, ning peab kahetsusväärseks asjaolu, et kõnealuste aspektide kohta võrreldavate andmete saamine on raske;
6. on seisukohal, et majanduse, sotsiaalvaldkonna ja keskkonnaküsimuste üha tihedamat vastastikust seotust silmas pidades on eri sotsiaal-majanduslike tunnuste arvessevõtmine Euroopa tasandil võimalik põhiliselt SKP kaudu, ning et SKP peab jääma peamiseks kriteeriumiks finantseraldiste taseme määramisel tulevases ühtekuuluvuspoliitikas, kuid rõhutab vajadust võtta riigi ja piirkondlikul tasandil rohkem arvesse keskkonna- ja sotsiaaltegureid ning määrata ka selleks kindlaks sobivad kriteeriumid;
7. märgib, et tugevad empiirilised tõendid näitavad, et on olemas künnis, millest alates seotakse SKP kasv järk-järgult lahti paralleelselt toimuvast elatustaseme ja jätkusuutlikkuse paranemisest;
8. peab positiivseks ja oluliseks sammuks komisjoni välja pakutud viit meetet progressi paremaks mõõtmiseks muutumas maailmas ning tuleb meelde kavatsust kasutada kõnealuseid näitajaid uute suuniste ja võrdlusalustena poliitika kujundamise ja rakendamise hindamiseks; rõhutab tiheda rahvusvahelise koostöö tähtsust kõnealuste meetmete väljatöötamisel;

9. rõhutab, et SKP on peamine näitaja, mis suudab endas ühendada keskkonnaalased ja sotsiaalsed, majanduslikud ja transpordialased kriteeriumid heaolu mõõtmiseks ELi kõikidel tasanditel; näeb täiendavate näitajate liigsel esiletõstmisel omavoli, suvalisuse ja ebaproportsionaalse bürokraatia ohtu, mille all kannatajateks võivad osutuda võrdsusele suunatud poliitika eesmärgid ning seega kõige vaesemad ja geograafiliselt ebasoodsas olukorras piirkonnad Euroopas;
10. on arvamusel, et SKP kui majanduse turutoodangu arvvärtusel põhineva ja poliitikakujundamise protsessi suunava otsustava tähtsusega statistilise näitaja parandamiseks ja täiendamiseks on lisaks eelmainitud meetmetele vaja ulatuslikult ja perspektiivitundega muuta sotsiaal-, keskkonna- ja majanduspoliitika planeerimise, rakendamise ja hindamise süsteemi, et võtta arvesse majanduslikke, keskkonnaalaseid ning sotsiaalseid näitajaid, ning et eeskätt nõuab see ajakohasemate andmete kogumist ja töötlemist;
11. toetab täielikult Euroopa keskkonnamajandusliku arvepidamise kindla õigusliku raamistiku loomist positiivse sammuna nn SKP täiendamise protsessis; peab väga tähtsaks kasutada Euroopa keskkonnamajanduslikku arvepidamist aktiivselt ja täpselt, kohe kui süsteem on täielikult toimiv, ELi kogu asjakohase poliitika kujundamisel mõju hindamiste, tegevuskavade, õigusaktide ettepanekute ja muu poliitilise protsessi olulise tegevuse keskse sisendina, ning peab ühtlasi väga oluliseks süsteemi põhjalikku kooskõlastamist ja hindamist, et see sillutaks teed edasisele arengule kõnealuses valdkonnas;
12. palub komisjonil seetõttu säilitada SKP põhinäitajana, kui ta kavandab meetmeid heaolu ja majanduskasvu suurendamiseks ning määrab selle alusel kindlaks abikõlblikud piirkonnad Euroopa tasandil, ning märgib, et selles kontekstis tuleks riiklikele ametiasutustele endiselt jätta voli kasutada sobivaks peetaval otsustamistasandil muid näitajaid, et võtta arvesse piirkondade ja linnade eripära ning saavutada ELi 2020. aasta strateegia eesmärgid;
13. rõhutab vajadust töötada välja usaldusväärne, ühtlustatud ja ajakohane statistika ning koguda andmete ja näitajate pikki aegridu, et neid saaks kasutada tulevaste arengute projekteerimiseks ja poliitika väljakujundamiseks; soovib riigiasutuste eri andmebaase paremini kasutada ja kombineerida ning et andmete kvaliteedi ja võrreldavuse tagamiseks kasutataks kõikides liikmesriikides sarnaseid meetodeid, ühtseid standardeid, määratlusi, klassifikatsioone ja raamatupidamiseeskirju; nõuab, et andmete kogumisel ja töötlemisel järgitaks ametialase sõltumatuse, erapooletuse, objektiivsuse, statistilise konfidentsiaalsuse ja kulutasuvuse põhimõtteid, kandes samal ajal hästi hoolt isikuandmete kaitse aspektide eest; on seisukohal, et Eurostat peaks selles protsessis põhirolli etendama;
14. tunneb heameelt komisjoni valmisoleku üle teha koostööd muude valitsusorganisatsioonide, kodanikuühiskonna ja teadusuuringute keskustega; tuletab meelde, kui oluline on kodanike osalemine kõnealuses otsustava tähtsusega arutusel ning vabade teabeallikate tagamine, mis on kõigile kodanikele kergesti kättesaadavad, nii et eri näitajate tegelik sisu ja see, kuidas need on saavutatud, nende omavahelised seosed ja see, mida nendega tegelikult mõõdetakse, oleks võimalik teha arusaadavaks ning et nende aja

jooksul toimuv areng oleks jälgitav; nõuab, et Euroopa Parlament oleks selleteemalistesse tulevastesse arengutesse tihedalt kaasatud;

15. rõhutab vajadust niisuguste näitajate kogumi järele, millega mõõdetakse mittefiskaalseid väliseid ja sisemisi makromajanduslikke arenguid, mis teatavatel asjaoludel võivad mõjutada riigi rahandust, ning märgib, et niisugune näitajate kogum võiks hõlmata jooksevkonto saldot, välisvarade puhasväärtust, tootlikkust ja töajõukulu ühiku kohta, reaalsel efektiivset vahetuskurssi, erasektori laenude ja varade hindu;
16. on siiski seisukohal, et SKP kui ainsa statistilise näitaja diskuteeritavus ja täiendavate näitajate kasutuselevõtt annab riigi ja Euroopa tasandi majanduspoliitikale uue suuna, millega lisanduvad uued aspektid, mis on seotud arengu kvaliteedi ja kodanike jõukusega.

PARLAMENDIKOMISJONIS TOIMUNUD LÕPPHÄÄLETUSE TULEMUS

Vastuvõtmise kuupäev	1.12.2010
Lõpphääletuse tulemus	+: 35 -: 2 0: 1
Lõpphääletuse ajal kohal olnud liikmed	Burkhard Balz, Udo Bullmann, Pascal Canfin, Nikolaos Chountis, George Sabin Cutaş, Leonardo Domenici, Derk Jan Eppink, Diogo Feio, Elisa Ferreira, Vicky Ford, Ildikó Gáll-Pelcz, José Manuel García-Margallo y Marfil, Jean-Paul Gauzès, Sven Giegold, Sylvie Goulard, Liem Hoang Ngoc, Gunnar Hökmark, Wolf Klinz, Rodi Kratsa-Tsagaropoulou, Philippe Lamberts, Werner Langen, Astrid Lulling, Hans-Peter Martin, Arlene McCarthy, Alfredo Pallone, Anni Podimata, Antolín Sánchez Presedo, Peter Simon, Peter Skinner, Theodor Dumitru Stolojan, Ramon Tremosa i Balcells, Corien Wortmann-Kool
Lõpphääletuse ajal kohal olnud asendusliige/asendusliikmed	Sophie Auconie, Sari Essayah, Robert Goebbels, Carl Haglund, Thomas Händel, Danuta Maria Hübner, Sophia in 't Veld, Thomas Mann
Lõpphääletuse ajal kohal olnud asendusliige/asendusliikmed (kodukorra art 187 lg 2)	Edvard Kožušník

27.10.2010

ARENGUKOMISJONI ARVAMUS

keskkonna-, rahvatervise ja toiduohutuse komisjonile

SKP täiendamise kohta. Edu mõõtmine muutuv maailmas
(2010/2088(INI))

Arvamuse koostaja: Nirj Deva

ETTEPANEKUD

Arengukomisjon palub vastutaval keskkonna-, rahvatervise ja toiduohutuse komisjonil lisada oma resolutsiooni ettepanekusse järgmised ettepanekud:

1. rõhutab, et kvantitatiivsetele majandusmeetmetele viitavat „majanduskasvu” mõistet ei tohi segamini ajada „majandusarenguga”, mis viitab kvalitatiivsetele kriteeriumitele, hõlmab elukvaliteeti ja elutingimuste parandamist (keskkonnakvaliteeti, tervist, haridust, tulude õiglast ümberjagamist, sotsiaalseid suhteid jms); nõuab seetõttu tungival, et EL hoiduks pelgalt majanduskasvule suunatud arengupoliitikast;
2. toonitab, et heaolu ja SKP vaheline vastavus ei ole automaatne, vaid tingimuslik, kuna SKP ei sisalda mitmeid turuga mitteseotud tegevusalasid (nagu lapsehoid, eakate ja haigete inimeste hooldamine jms), mis mõjutavad heaolu; toob samuti välja, et kuigi arengumaades võivad heaolu ja SKP käia käsikäes, on olemas ka olukordi, mil poliitika võib aidata suurendada heaolu, aeglustades samal ajal majanduskasvu, nagu näiteks metsa ökosüsteemi säilitamise korral; arvab seetõttu, et arengupoliitika sidususe eesmärgi kohaselt on majanduslikest, sotsiaalsetest ja keskkondlikest tingimustest ülevaatliku pildi saamiseks vaja lisaks SKP-le alternatiivseid näitajaid;
3. loodab, et komisjoni ettepanek hinnata edusamme keskkonnavalaste ning puhtmajanduslike näitajate abil ühildub ja on koosõlas olemasolevate ülemaailmsete algatustega nagu ÜRO inimarengu indeks;
4. tuletab meelde, et SKP ei sobi heaolu mõõdupuuks; eeldab, et laiematele ja jätkusuutlikumatele näitajatele tähelepanu pööramine toob kaasa süstemaatilisema keskendumise arengumaades toimivatele sotsiaalsetele ja keskkonnavalastele teguritele,

sealhulgas kliimamuutusele, tervishoiule, haridusele ja haldusküsimustele, ning võimaldab keskenduda arengupoliitikas kõige puudustkannatavamatele ja ebasoodsamas olukorras olevatele inimrühmadele; rõhutab vajadust laiendada rahvamajanduse arvepidamist keskkonna- ja sotsiaalküsimustele, et need näitajad võiksid anda adekvaatseid tulemusi;

5. tunneb heameelt Euroopa institutsioonide SKP täiendamist käsitleva algatuse üle, mille kohaselt ei piirata enam riikide jõukuse ja kodanike heaolu mõõtmise viise;
6. kavatseb jälgida tähelepanelikult mis tahes uute vahendite kasutuselevõttu, et vältida arenguabi vähendamist, pidades eelkõige silmas ELi kohustust viia 2015. aastaks arenguabi 0,7% tasemele SKPst.

PARLAMENDIKOMISJONIS TOIMUNUD LÕPPHÄÄLETUSE TULEMUS

Vastuvõtmise kuupäev	26.10.2010
Lõpphääletuse tulemus	+: 20 -: 0 0: 0
Lõpphääletuse ajal kohal olnud liikmed	Thijs Berman, Michael Cashman, Véronique De Keyser, Nirj Deva, Charles Goerens, Catherine Grèze, Enrique Guerrero Salom, András Gyürk, Eva Joly, Filip Kaczmarek, Franziska Keller, Gay Mitchell, Norbert Neuser, Bill Newton Dunn, Birgit Schnieber-Jastram
Lõpphääletuse ajal kohal olnud asendusliige/asendusliikmed	Horst Schnellhardt, Bart Staes
Lõpphääletuse ajal kohal olnud asendusliige/asendusliikmed (kodukorra art 187 lg 2)	Eider Gardiazábal Rubial, Anna Ibrisagic, Miroslav Mikolášik

11.11.2010

TÖÖHÕIVE- JA SOTSIAALKOMISJONI ARVAMUS

keskkonna-, rahvatervise ja toiduohutuse komisjonile

SKP täiendamise kohta. Edu mõõtmine muutuv maailmas
(2010/2088(INI))

Arvamuse koostaja: Marian Harkin

ETTEPANEKUD

Tööhõive- ja sotsiaalkomisjon palub vastutaval keskkonna-, rahvatervise ja toiduohutuse komisjonil lisada oma resolutsiooni ettepanekusse järgmised ettepanekud:

- võttes arvesse olemasolevaid Euroopa sotsiaalset progressi, heaolu ja säästvat arengut hõlmavaid statistilisi vahendeid, nagu ELi sissetuleku ja elutingimuste uuring (EU-SILC), tööjõu-uuring (LFS), Eurobaromeeter, Euroopa väärtusuuring (EVS) ja Euroopa sotsiaaluuring (ESS);
 - võttes arvesse Euroopa Elu- ja Tööttingimuste Parandamise Fondi poolt korraldatud Euroopa elukvaliteedi uuringut (EQLS), mis annab kõikehõlmava pildi elukvaliteedist ja elutingimustest Euroopa riikides (kattes kõik ELi liikmesriigid ja kandidaatriigid), kasutades rohkem kui 120 näitajat, mis annavad võrreldavaid andmeid riikide lõikes¹;
 - võttes arvesse Stiglitz'i aruannet (majandustegevuse ja sotsiaalsete edusammude mõõtmise komisjoni aruanne²), milles antakse ülevaade seitsmest mõõtmest, mida tuleks uute näitajate väljatöötamisel arvestada;
- A. arvestades, et SKP on majanduskasvu oluline näitaja, kuid ebapiisav üksikvahend poliitikale suuna andmiseks, et lahendada 21. sajandi probleeme, ning nõuab lisanäitajaid,

¹ EQLS katab järgmisi elukvaliteedi mõistega seotud põhivaldkondi: majanduslikud vahendid, nende puudumine; tervis ja juurdepääs tervishoiule; tööhõive ja töökohtade kvaliteet; töö- ja eraelu tasakaal; peresuhted ja -toetus; sotsiaalne kaasamine/tõrjutus (ühiskonnaelu ja sotsiaalne osalemine); haridus ja koolitus; eluaseme kvaliteet ja kohalik keskkond; sotsiaalne kapital ja ühiskonna kvaliteet; avalike teenuste kvaliteet; subjektiivne heaolu (sh õnn, eluga rahulolu, optimism tuleviku suhtes).

² http://www.stiglitz-sen-fitoussi.fr/documents/rapport_anglais.pdf

sealhulgas need, millega mõõdetakse majanduslikku ja sotsiaalset ühtekuuluvust, ja keskkonnanäitajaid;

- B. arvestades, et finants-, sotsiaal- ja majanduskriis on näidanud, et ainuüksi SKP-l põhinev majandusstrateegia ei võimalda välja arendada jätkusuutlikku mudelit, seepärast on vaja juurdepääsu asjakohasele ja ülevaatlikule teabele, mis puudutab majapidamiste reaalseid sissetulekuid;
- C. arvestades, et kuna vaesus ja sotsiaalne tõrjutus solvavad inimväärikust, tähendab progress Euroopa Liidu praegusel sotsiaalse arengu tasemel eelkõige seda, et võimaldatakse sotsiaalsete lõhede ja vaesuse kaotamise abil individuaalset ja kollektiivset poliitilist, sotsiaalset ja demokraatlikku osalemist kõigile;
- D. arvestades, et majanduslik heaolu ei ole alati seotud sotsiaalse arenguga ning seepärast on sidusaks poliitika kujundamiseks vaja andmeraamistikku, mis sisaldab hõlmavamaid näitajaid, mis kajastaksid lisaks ühiskonnale ja keskkonnale avalduva kasu ja kahjule ka jätkusuutlikku arengut ja elukvaliteeti,
 - 1. märgib, et kuna vertikaalset tulude jaotumist alati ei toimu, süveneb järjest rohkem lõhe majandustulemusi peegeldava ametliku statistika vahel ja selle vahel, milliseks peavad inimesed oma elutingimusi ja elukvaliteeti, ning see võib põhjustada usaldamatust valitsuse ja demokraatliku protsessi vastu; märgib, et subjektiivset heaolu Euroopas mõjutab mitte üksnes sissetulek, vaid ka ühiskonna tajutav kvaliteet¹, ja seepärast nõuab näitajaid, mis kajastavad täpselt kodanike elukvaliteeti;
 - 2. toonitab, et ühiskond, sealhulgas sotsiaalpartnerid ja esindusorganisatsioonid, tuleb kaasata näitajate ning sotsiaalse kaasatuse, ühiskonna heaolu, sotsiaalse integratsiooni ja õigluse tasemete valimisse, kasutades alternatiivseid näitajaid, mis puudutavad loodusliku keskkonna olukorda ja jätkusuutlikkust, et aidata luua konsensust, mis on vajalik, et töötada välja ühine seisukoht ühiskondlike eesmärkide kohta;
 - 3. tunneb muret praeguse finants-, majandus- ja tööhõivekriisi sotsiaalsete tagajärgede kohta käivate andmete kogumise ja edastamise märkimisväärse hilineamise pärast; nõuab, et poliitika kujundamise tõhustamiseks, paremini sihitud reageeringute võimaldamiseks ja arengutendentside jälgimiseks esitataks õigeaegselt kvalitatiivsed ja kvantitatiivsed parameetrid, mis vajaduse korral põhineksid eri tüüpi kodumajapidamistel, et saavutada parim võimalik tasakaal rahandusala konsolideerumise, majandusarengu ja sotsiaalse ühtekuuluvuse vahel;
 - 4. rõhutab, et näitajad peavad põhinema statistilisel teabel, mis on asjakohane, õigeaegne, täpne, kättesaadav, võrreldav ja sidus kõigis liikmesriikides;
 - 5. kutsub komisjoni üles võtma võimalikult kiiresti ja prioriteetse ülesandena kasutusele

¹ Vastavalt Eurofoundi uuringuandmetele vähenes ajavahemikul 2007. aasta IV kvartalist kuni 2009. aasta septembrini ELis üldine rahulolu eluga keskmiselt 4% võrra. Muutused eluga rahulolu tasemes kajastavad SKP muutust sellistes liikmesriikides nagu Balti riigid, kuid ei vasta SKP suhteliselt vähestele langusele riikides nagu Malta või Prantsusmaa. (Allikas: Elukvaliteedi arengutendentsid ELis: 2003–2009, Eurofound, 2010). Riigisisest avaldavad erinevused sissetulekutes ning tajutav korruptsioonitase märkimisväärset mõju usaldusele poliitiliste institutsioonide vastu. (Allikas: Euroopa 2. elukvaliteedi uuring).

lisaks SKP-le ka täiendavad näitajad keskkonna- ja sotsiaalvaldkonnas, kuna SKP on seotud vaid arengu majanduslike aspektidega, eesmärgiga saada heaolust ja sidususest terviklikum ülevaade;

6. nõuab uut partnerlust kõigi asjaosaliste (Eurostat, riiklikud statistikaametid, teadusasutused, riikide valitsused, ELi ametid jne) vahel, eesmärgiga välja töötada heaolu ja säästva arengu näitajad, mis annaks poliitikakujundajatele heaolu ja elukvaliteedi kui mitmemõõtmelise nähtuse jaoks täiendava kogumi meetmeid;
7. on seisukohal, et komisjon peaks lisama täiendavaid näitajaid tavapärastele vahenditele, millega hinnatakse arengut ELi 2020. aasta strateegias sõnastatud eesmärkide saavutamisel;
8. on seisukohal, et innovatsiooni eesmärki ei ole võimalik saavutada, kui sellega ei kaasne selliste näitajate kehtestamine, mille abil saaks kindlaks määrata ja hinnata innovatsiooni soodustavat keskkonda;
9. rõhutab, et on vaja hinnata ühiskondade elukvaliteeti, pöörates erilist tähelepanu tõrjutuse ohus elavatele rühmadele, ning märgib, et selliseks mõõtmiseks on vaja süsteemseid sotsiaaluuringuid, mõjuhinnanguid ning järgmiste kategooriate näitajaid: tervishoid ja oodatav eluiga, vaesus, haridus, tööhõive, transport, perekond, kuritegevus, eluase, vaba aja veetmine, poliitiline ja kultuuriline osalus, avaliku usalduse tase, ühendatus, materiaalne, ühiskondlik ja vaimne heaolu, keskkond, sotsiaalkaitse ja sotsiaalne kapital;
10. teeb ettepaneku, et nii kvalitatiivsete kui ka kvantitatiivsete parameetrite edasisel arendamisel tuginetaks EQLSi näitajatele, mis hõlmavad kõiki elukvaliteedi põhivaldkondi;
11. märgib, et lisaks majandusarengu ja tootlikkuse mõõtmisele on ka teisi näitajaid, mis mõjutavad ja selgitavad riigi heaolu ning mida ei ole senini mõõdetud (hinnatud);
12. rõhutab vajadust hinnata sissetulekuga äraelamist ning määrata, mille ulatuses elavad inimesed hästi oma finants- ja materiaalse vara mõttes, mis hõlmab miinimumsissetulekut, ning mil määral see kaitseb saajaid vaesuse eest, ja samuti sotsiaalkindlustussüsteemi adekvaatsust; lisaks toonitab vajadust näitajate järele eri kategooriates, näiteks võlad, eluaseme kvaliteet ja kättesaadavus, energiavarustuse taskukohasus ja juurdepääs avalikele teenustele, väljaõppele, kultuurile, info- ja sidetehnoloogiale, lastehoiule ja tervishoiule;
13. juhib tähelepanu asjaolule, et asjakohased näitajad on olemas, ja kutsub komisjoni ja liikmesriike üles võtma sotsiaalpoliitika rakendamisel, kavandamisel ja hindamisel arvesse nendel näitajatel põhinevaid mõõtmisi ja tulemusi koostoimes SKP andmetega;
14. märgib, et sotsiaalne ja majanduslik ühtekuuluvus on ELi üldised eesmärgid ning need vajavad näitajaid, mis kajastavad jõukuse horisontaalset ja vertikaalset jagunemist ühiskonnas mitmesuguste sotsiaalsete rühmade ja eri piirkondade vahel, ja et sellised näitajad hõlbustavad jagunemisõigluse analüüsi ning sotsiaalse kaasatuse ja ühiskonnas osalemise jälgimist ELis;

15. rõhutab vajadust nii tasustamata kui tasustatud töö näitajate järele ning et näitajana on vaja kasutada ka töötuse määra;
16. nõuab Rahvusvahelise Tööorganisatsiooni vabatahtliku töö hindamise käsiraamatu vastuvõtmist ja propageerimist kõigis liikmesriikides ning kodanikuühiskonna tegevuskava kaardistamist, kasutades mõõdetavaid näitajaid ning sellise tegevuse suuremat stimuleerimist;
17. võtab teadmiseks nõukogu 17. juuni 2010. aasta otsuse, mille kohaselt saavad liikmesriigid ise kindlaks määrata siseriiklikud eesmärgid selliste inimeste arvu vähendamiseks, keda nõukoguga kokkulepitud kolmest näitajast ühe või mitme kohaselt ähvardab vaesus ja tõrjutus; on arvamusel, et liikmesriigid, kes kasutavad vaid tööta leibkonna näitajat, võivad süstemaatiliselt eirata selliseid probleeme nagu töötajate vaesus, energiapuudus, laste vaesus ja sotsiaalne tõrjutus.

PARLAMENDIKOMISJONIS TOIMUNUD LÕPPHÄÄLETUSE TULEMUS

Vastuvõtmise kuupäev	9.11.2010
Lõpphääletuse tulemus	+: 26 -: 5 0: 15
Lõpphääletuse ajal kohal olnud liikmed	Regina Bastos, Edit Bauer, Jean-Luc Bennahmias, Alejandro Cercas, Ole Christensen, Derek Roland Clark, Sergio Gaetano Cofferati, Marije Cornelissen, Frédéric Daerden, Karima Delli, Proinsias De Rossa, Frank Engel, Sari Essayah, Richard Falbr, Ilda Figueiredo, Pascale Gruny, Marian Harkin, Roger Helmer, Stephen Hughes, Martin Kastler, Ádám Kósa, Jean Lambert, Patrick Le Hyaric, Veronica Lope Fontagné, Olle Ludvigsson, Elizabeth Lynne, Thomas Mann, Elisabeth Morin-Chartier, Csaba Óry, Siiri Oviir, Rovana Plumb, Sylvana Rapti, Licia Ronzulli, Elisabeth Schroedter, Joanna Katarzyna Skrzydlewska, Jutta Steinruck, Traian Ungureanu
Lõpphääletuse ajal kohal olnud asendusliige/asendusliikmed	Georges Bach, Raffaele Baldassarre, Jürgen Creutzmann, Tamás Deutsch, Julie Girling, Jelko Kacin, Jan Kozłowski, Antignoni Papadopoulou, Evelyn Regner

12.11.2010

TÖÖSTUSE, TEADUSUURINGUTE JA ENERGEETIKAKOMISJONI ARVAMUS

keskkonna-, rahvatervise ja toiduohutuse komisjonile

SKP täiendamise kohta. Edu mõõtmine muutuv maailmas
(2010/2088(INI))

Arvamuse koostaja: Marisa Matias

ETTEPANEKUD

Tööstuse, teadusuuringute ja energeetikakomisjon palub vastutaval keskkonna-, rahvatervise ja toiduohutuse komisjonil lisada oma resolutsiooni ettepanekusse järgmised ettepanekud:

- võttes arvesse OECD 30. juuni 2007. aasta Istanbuli deklaratsiooni „Ühiskondade progressi mõõtmine ja edendamine”;
- võttes arvesse ELi 2020. aasta strateegia ELi majandus- ja tööhõivepoliitika koondsuuniseid, mille Euroopa Komisjon esitas 27. aprillil 2010;
- võttes arvesse komisjoni 9. aprilli 2010. aasta ettepanekut võtta vastu määrus Euroopa keskkonnamajandusliku arvepidamise kohta (KOM(2010)0132);
- võttes arvesse majandustegevuse ja sotsiaalsete edusammude mõõtmise kõrgetasemelise komisjoni aruannet (Stiglitz, Seni ja Fitoussi 2008. aasta aruanne), mis esitati 14. septembril 2009;
- võttes arvesse ökosüsteemide ja bioloogilise mitmekesisuse majanduslikke aspekte käsitlevat algatust (TEEB), mille kiitsid G8+5 juhid heaks 2007. aasta juunis, ja selle 2009. ja 2010. aasta avaldatud tulemusi;
- võttes arvesse komisjoni 25. juuni 2008. aasta teatist säästva tarbimise ja tootmise ning säästva tööstuspoliitika tegevuskava kohta (KOM(2008)0397);
- võttes arvesse Teadusuuringute Ühiskeskuse Keskkonna- ja Säästva Arengu Instituudi 16. augusti 2010. aasta avaliku konsulteerimise eelnõu lahtisidumise näitajate, ostukorvi näitajate ja jäätmekäitluse näitajate raamistiku, meetodite, andmebaasi ja ajakohastamise

menetluste teemal,

- A. arvestades vajadust koostada suunised arutelu põhjal SKP heade külgede ja puuduste üle sotsiaalse ja majandusliku tulemuslikkuse ning sellega seotud sotsiaalse arengu mõõtmise ja hindamise vahendina;
- B. arvestades, et SKP on jätkuvalt otsustava tähtsusega näitaja makromajandusliku tegevuse mõõtmisel, aga selles ei võeta siiski piisavalt arvesse turuga mitteseotud aspekte ja seega tuleks see asendada mõõtmiseks paremini sobivate täpsete ja teostatavate näitajatega, milleks on näiteks sotsiaalne kaasatus või keskkonnaalased eesmärgid;
- C. arvestades, et statistilisel keskmisel põhinevad näitajad ei suuda kajastada suurenenud sotsiaalseid ja majanduslikke erinevusi;
- D. arvestades, et tuleks eristada praegust ja tulevast heaolu; arvestades, et tuleks rõhutada, et ka jätkusuutlikkust on vaja hinnata nii majandusliku kui ka keskkonnamõõdme seisukohast,
 - 1. võtab teadmiseks komisjoni ettepaneku töötada välja näitajad, mis täiendavad SKPd ja mille abil hinnata sotsiaalset arengut majandus-, sotsiaal- ja keskkonnamõõdet kolme sambaga ning mille eesmärk on anda põhjalikumalt ja ajakohastatumat teavet, et toetada poliitiliste otsuste tegemist kohalikul, riiklikul ja piirkondlikul tasandil;
 - 2. väljendab rahulolu komisjoni 20. augusti 2009. aasta teatisega „SKP täiendamine. Edu mõõtmine muutuv maailmas” (KOM(2009)0433 lõplik), milles rõhutatakse vajadust SKPd parandada ja täiendada; toetab eelkõige tööd, mida tehakse rahvamajanduse arvepidamise süsteemi laiendamisel keskkonna- ja sotsiaalteguritele;
 - 3. tunnustab liidu eesmärke kliimamuutusega võitlemise valdkonnas ja on sellega seoses seisukohal, et nende eesmärkide täitmine nõuab energia- ja ressursitõhususe suurendamist, mis ületab SKP arengu ja mis viib uute majandusmudeliteni; usub seetõttu, et kuigi majanduskasv on ühiskonna heaolu jaoks peamine, on oluline töötada välja täiendavad näitajad, millega mõõdetakse elukvaliteedi eri aspekte, ja omistada neile õige kaal;
 - 4. on arvamusel, et elukvaliteedi saavutamine ja säilitamine hõlmab olulisi ja konsensuslikke tegureid, nagu tervis, haridus, kultuur, tööhõive, eluase ja keskkonnatingimused; on seega seisukohal, et näitajad, millega neid tegureid mõõdetakse, on samuti olulised ja neid tuleb rohkem tähtsustada;
 - 5. tuletab meelde suurprojekti „Ressursitõhus Euroopa”, mis sisaldub ELi 2020. aasta strateegias, ja osutab vajadusele töötada välja asjakohased näitajad selle eesmärkide saavutamise mõõtmiseks ning neid kasutada;
 - 6. rõhutab, kui oluline on teha otsuseid tõendite põhjal, ning osutab asjaolule, et täiendavad keskkonna- ja sotsiaalsed näitajad on objektiivne vahend otstarbekate äriala otsuste tegemiseks, mis soodustavad innovatsiooni, ressursi- ja energiatõhusust ja aitavad vähendada kulusid;
 - 7. nõuab, et töötataks välja näitajad, milles keskendutakse pigem kodumajapidamise tasandi

väljavaadetele ning milles kajastatakse sissetulekut, tarbimist ja jõukust kui vahendeid, mis aitavad paremini peegeldada kodanike materiaalse heaoluga seotud muresid;

8. usub, et selliste lisanäitajate kasutamine, mis võivad SKPd kõige rohkem täiendada, peaks tõendatult andma parema ülevaate makromajanduslikust tegevusest; toonitab, et SKP on ainus näitaja, mis võimaldab nõuetekohaselt arvestada eri sotsiaalmajanduslikke omadusi Euroopa tasandil, kuid rõhutab, et arvesse tuleb võtta keskkonna- ja sotsiaaltegureid riikide ja piirkonna tasandil ning teha kindlaks selleks otstarbeks sobivad kriteeriumid, ja et kõnealuses protsessis tuleb kaaluda selliste turuga mitteseotud tegurite lisamist nagu töötamine kodus ja vabatahtlik töö või majandustegevuse positiivne ning negatiivne välismõju ja tegevuse elujõulisus aja jooksul;
9. kutsub komisjoni üles jätkama SKP kasutamist otsustava abikõlblikkuse näitajana regionaalpoliitikas; kardab, et mis tahes muu näitaja kasutamine seab ohtu ühtekuuluvuspoliitika peamised eesmärgid ja kahjustab kõige vaesemaid ning geograafiliselt kõige ebasoodsamas olukorras olevaid piirkondi; usub siiski, et riiklikud ametiasutused võivad ELI 2020. aasta strateegia raames jätkata sobivaks peetaval otsustamistasandil muude sotsiaalsete, keskkonnavalaste ja infrastruktuuriga seotud näitajate kasutamist, milles arvestatakse piirkondade ja linnade eripära;
10. rõhutab, et keskmise ja pika perspektiiviga majandusliku ja sotsiaalse arengu mõõtmiseks tuleb välja töötada lisanäitajad, milles arvestatakse kliimamuutuse, ressursitõhususe ja sotsiaalse kaasatusega;
11. nõuab, et töötataks välja valitud näitajad, mis täiendavad keskmisi statistilisi mõõtmisi, kajastades jaotust ja ebavõrdsust ühiskonnarühmade vahel;
12. kutsub komisjoni üles suurendama jõupingutusi säästva arengu tulemustabeli loomisel, millega hinnatakse keskkonna ja majanduse seisukohast varade (mis hõlmab loodusvarasid, füüsilist ja inimkapitali) säilitamist ja neisse investeerimist, mis on vajalik tulevase heaolu tagamiseks;
13. nõuab, et töötataks välja ühine võrreldav meetodika täiendavate näitajate jaoks ja laiendataks selles valdkonnas koostööd Eurostati ja liikmesriikide ametite vahel ning ELi ja tema G20 partnerite vahel; toetab seepärast Euroopa Komisjoni jõupingutusi meetodikate väljatöötamisel, mille eesmärk on hinnata edusamme keskkonnakaitsepoliitika suuremates harudes ja need teatavaks teha, ja rõhutab selliste näitajate vastuvõtmise tähtsust, mis oleksid aktsepteeritud ja võrreldavad ka väljaspool ELi territooriumi;
14. toetab nõukogu soovitusi laiendada rahvamajanduse arvepidamist keskkonna- ja sotsiaalküsimustele, kehtestades selleks rahvusvaheliselt aktsepteeritud meetodeid;
15. märgib, et on vaja jätkuvalt uuringuid ja investeringuid statistikaametite suutlikkusse, et täiustada juba saavutatut, teha kindlaks lüngad olemasolevas teabes ning vajaduse korral luua uusi näitajaid;
16. märgib, et täiendavaid statistikaameteid või -organeid ei ole vaja; nõuab laiendatud koostööd liikmesriikide ametite ja Eurostati vahel.

PARLAMENDIKOMISJONIS TOIMUNUD LÕPPHÄÄLETUSE TULEMUS

Vastuvõtmise kuupäev	9.11.2010
Lõpphääletuse tulemus	+: 47 -: 4 0: 0
Lõpphääletuse ajal kohal olnud liikmed	Jean-Pierre Audy, Ivo Belet, Jan Březina, Giles Chichester, Pilar del Castillo Vera, Lena Ek, Ioan Enciu, Gaston Franco, Adam Gierek, Fiona Hall, Jacky Hénin, Romana Jordan Cizelj, Arturs Krišjānis Kariņš, Philippe Lamberts, Bogdan Kazimierz Marcinkiewicz, Marisa Matias, Judith A. Merkies, Angelika Niebler, Jaroslav Paška, Aldo Patriciello, Miloslav Ransdorf, Herbert Reul, Teresa Riera Madurell, Michèle Rivasi, Paul Rübig, Amalia Sartori, Francisco Sosa Wagner, Konrad Szymański, Britta Thomsen, Patrizia Toia, Evžen Tošenovský, Ioannis A. Tsoukalas, Claude Turmes, Vladimir Urutchev, Adina-Ioana Vălean, Kathleen Van Brempt, Alejo Vidal-Quadras, Henri Weber
Lõpphääletuse ajal kohal olnud asendusliige/asendusliikmed	António Fernando Correia De Campos, Andrzej Grzyb, Jolanta Emilia Hibner, Yannick Jadot, Silvana Koch-Mehrin, Ivari Padar, Vladko Todorov Panayotov, Markus Pieper, Peter Skinner, Silvia-Adriana Țicău, Catherine Trautmann, Hermann Winkler
Lõpphääletuse ajal kohal olnud asendusliige/asendusliikmed (kodukorra art 187 lg 2)	Marek Henryk Migalski

3.12.2010

REGIONAALARENGUKOMISJONI ARVAMUS

keskkonna-, rahvatervise ja toiduohutuse komisjonile

SKP täiendamise kohta. Edu mõõtmine muutuv maailmas
(2010/2088(INI))

Arvamuse koostaja: Danuta Maria Hübner

ETTEPANEKUD

Regionaalarengukomisjon palub vastutaval keskkonna-, rahvatervise ja toiduohutuse komisjonil lisada oma resolutsiooni ettepanekusse järgmised ettepanekud:

1. rõhutab, et piirkondade majandusliku suutlikkuse ja jõukuse mõõtmine on selgelt ühtekuuluvus- ja struktuuripoliitika üks osa ning kuulub seega regionaalarengukomisjoni pädevusvaldkonda;
2. tunneb heameelt komisjoni ettepaneku üle võtta arutluse alla sotsiaalsete ja keskkonnavalaste näitajate kogum, mis oleks täienduseks põhikriteeriumiks jäävale SKPle, ning mõeldud edaspidi ELi poliitikavaldkondade jaoks, võimaldades parandada otsuste vastuvõtmise tingimusi, eelkõige ühtekuuluvuspoliitika alal, ning tegeleda paremini Euroopa kodanike probleemidega; toetab sellega seoses Eurostati tegevust ning kutsub komisjoni üles koostama uue teatise kõikide kättesaadavate näitajate kohta, võttes arvesse ELi 2020. aasta strateegiat;
3. juhib tähelepanu, et määruse (EÜ) nr 1083/2006 (millega nähakse ette üldsätted Euroopa Regionaalarengu Fondi, Euroopa Sotsiaalfondi ja Ühtekuuluvusfondi kohta)¹ II lisa kohaselt kasutatakse piirkondliku konkurentsivõime ja tööhõive eesmärgi raames vahendite eraldamises kriteeriumitena tööpuuduse taset, tööhõive taset, töötajate haridustaset ja rahvastikutihedust; rõhutab riiklikul ja piirkondlikul tasandil asjakohaste kriteeriumite määratlemise ning SKPd täiendavate näitajate integreerimise tähtsust programmide suunatud rakendamiseks regioonides ja linnades;

¹ ELT L 210, 31.7.2006, lk 25.

4. peab SKPd oluliseks lähtepunktiks ja tõhusaks vahendiks piirkondade majanduskasvu mõõtmisel; on seisukohal, et Euroopa Parlamendi 7. oktoobri 2010. aasta resolutsioon ELi ühtekuuluvus- ja regionaalpoliitika kohta pärast 2013. aastat¹ on õige raamistik aruteluks piirkondlike fondide abikõlblikkuse üle; on samuti veendunud, et ELi poliitika kavandamisel ja rakendamisel võiks asjakohasel otsustamistasandil lisada keskkonnaalaste ja sotsiaalsete kriteeriumite ja muude teguritega täiendavaid vahendeid, eesmärgiga hõlbustada piirkondliku arengu kompleksset hindamist ning suunata ühtekuuluvuspoliitikat, mille sihiks on saavutada kõigi ELi piirkondade eripära arvesse võttes nende tasakaalustatud areng, sh kõrvalistes ja äärepoolseimates piirkondades ning piirialadel;
5. rõhutab, et struktuurifondide, ühtekuuluvusfondi, maaelu arengu ja kalandusfondi kogurahastamine aastateks 2007–2013 põhineb rangelt liikmesriikide SKP-l; tuletab meelde, et see käsitlus on kooskõlas solidaarsuse põhimõttega Euroopa Liidus, sest ühtekuuluvuspoliitika eesmärk on vähendada lõhet Euroopa piirkondade arengutasemetel vahel;
6. on seisukohal, et piirkondlik majandusstruktuur on loomupäraselt keerukas ning et majanduslike, sotsiaalsete ja keskkonnaküsimuste vahel on teatav vastastikune sõltuvus, on seisukohal, et kuigi SKP on programmide rakendamisel regioonides ja linnades endiselt asjakohane ja täpne arengu mõõtmise vahend, võib see mõnikord anda piirkondade tegelikust olukorrast puuduliku pildi; on seetõttu seisukohal, et tuleks korraldada põhjalik, õiglane, läbipaistev ja teaduslik arutelu SKP-le lisanduvate muude näitajate heade ja halbade külgede üle; rõhutab, et kuigi SKP peab jääma peamiseks kriteeriumiks eesmärgi 1 jaoks, tuleks eesmärgi 2 sihtpiirkondade toetuse liigitamisel ja prioriteetide seadmisel kasutada ka teisi kriteeriumeid, mis põhinevad nende piirkondade ees seisvatel vastavatel sotsiaalsetel, majanduslikel, keskkondlikel, demograafilistel ja geograafilistel probleemidel, vastavalt nõukogu määrusele (EÜ) nr 1083/2006; märgib, et liikmesriigid võiksid kaaluda täiendavate näitajate – näiteks keskkonnaalaste ja sotsiaalsete tegurite – kasutamist, mis kirjeldavad laiemalt ühiskonna heaolu, eesmärkide 1 ja 2 sihtpiirkondade ja linnade eripära ning ELi poliitika tekitatud lisaväärtust riiklikul tasandil, eesmärgiga mitte jätta suuri vähearenenud piirkondi väljapoole Euroopa ühise ühtekuuluvuspoliitika raames toimuvat arengut;
7. tuletab meelde, et peale majandusküsimuste moodustavad ka tervishoid, haridus, kodanike kaitse, transpordivahendid ja infrastruktuur, keskkonnaalane jätkusuutlikkus, võrdõiguslikkus ja sotsiaalne integratsioon täieõigusliku osa Euroopa konstruktiivsest arengumudelitest; lisab, et ELi 2020. aasta strateegia eesmärkide saavutamise ja tasakaalustatud sotsiaalse turumajanduse arengu huvides tuleb silmas pidada elukvaliteeti ning piirkondade majandusliku, sotsiaalse, geograafilise, demograafilise ja keskkonnaalase haavatavuse aspekte, kui asi puudutab selliste projektide hindamist, mida rahastatakse ühtekuuluvuspoliitika vahenditest;
8. palub komisjonil seetõttu mitte loobuda SKPst ja jätkuvalt viidata sellele kui põhinäitajale Euroopa tasandil regionaalpoliitilise abikõlblikkuse määratlemisel eelseisval programmiperioodil 2014–2020; juhib tähelepanu, et eelnimetatuga seoses ning selleks, et saada piirkondlikust ühtekuuluvuspoliitikast terviklikum ülevaade, tuleb ELi poliitika

¹ P7_TA(2010)0356.

kavandamisel ja rakendamisel jätta riiklikele ametiasutustele võimalus kasutada otsustusprotsessi asjakohasel tasandil muid näitajaid; on seisukohal, et seoses piirkondlike programmide rakendamisega vastavalt subsidiaarsuse põhimõttele võiks arutelu SKPd täiendavate lihtsate ja täpselt mõõdetavate näitajate kasutamise üle anda piirkondade ühtekuuluvuspoliitika tulemustest terviklikuma ülevaate, nii et riigi tasandil saadud kogemused vastaksid olulistele ELi tasandi eesmärkidele;

9. on seisukohal, et kui liikmesriikidel on teaduslikud tõendid, mis kinnitavad iga piirkonna eripära arvesse võtvate ulatuslike majandus-, keskkonna- ja sotsiaalnäitajate kohaldamise edukaid ja pikaajalisi kogemusi struktuurifondide ja ühtekuuluvusfondi vahendite ümberjagamisel, on vaja teha täiendavaid uuringuid selle kohta, kas need näitajad on usaldusväärsed ning sobivad ja kas neid on võimalik kasutada Euroopa Liidu ühiste probleemide lahendamiseks;
10. tuletab meelde, et täiendavate kriteeriumite kohaldamisel tuleks järgida põhimõtet, mille kohaselt peavad ühtekuuluvuspoliitika meetmed keskenduma piirkondadele, mis on arengus maha jäänud;
11. märgib, et lähenemiseesmärgi raames ainult SKP kasutamine kriteeriumina piirkondade abikõlblikkuse kindlaksmääramisel tekitab märkimisväärse „künniseefekti” nende piirkondade kahjuks, mis ei ole abikõlblikud; kutsub seetõttu komisjoni üles hindama võimalust luua eespool nimetatud piirangu vähendamiseks lähenemiseesmärki ja piirkondliku konkurentsivõime ja tööhõive suurendamise eesmärki ühendav vaheeesmärk;
12. on seisukohal, et ELi rahastatud ühtekuuluvuspoliitika ei tohiks kaasa tuua selliseid investeeringuid, mille puhul ei võeta arvesse Euroopa kodanike tegelikke muresid.

PARLAMENDIKOMISJONIS TOIMUNUD LÕPPHÄÄLETUSE TULEMUS

Vastuvõtmise kuupäev	30.11.2010
Lõpphääletuse tulemus	+: 37 -: 4 0: 0
Lõpphääletuse ajal kohal olnud liikmed	Charalampos Angourakis, Sophie Auconie, Jean-Paul Besset, Victor Boștinaru, Zuzana Brzobohatá, Alain Cadec, Francesco De Angelis, Tamás Deutsch, Danuta Maria Hübner, Filiz Hakaeva Hyusmenova, María Irigoyen Pérez, Seán Kelly, Constanze Angela Krehl, Jacek Olgierd Kurski, Ramona Nicole Mănescu, Riikka Manner, Iosif Matula, Erminia Mazzoni, Wojciech Michał Olejniczak, Markus Pieper, Monika Smolková, Georgios Stavrakakis, Csanád Szegedi, Nuno Teixeira, Michail Tremopoulos, Viktor Uspaskich, Lambert van Nistelrooij, Hermann Winkler, Joachim Zeller, Elżbieta Katarzyna Łukacijewska
Lõpphääletuse ajal kohal olnud asendusliige/asendusliikmed	Vasilica Viorica Dăncilă, Bairbre de Brún, Jens Geier, Andrey Kovatchev, Marie-Thérèse Sanchez-Schmid, Elisabeth Schroedter, Dimitar Stoyanov, László Surján, Evžen Tošenovský, Sabine Verheyen
Lõpphääletuse ajal kohal olnud asendusliige/asendusliikmed (kodukorra art 187 lg 2)	Andrea Češková

PARLAMENDIKOMISJONIS TOIMUNUD LÕPPHÄÄLETUSE TULEMUS

Vastuvõtmise kuupäev	19.4.2011
Lõpphääletuse tulemus	+: 59 -: 1 0: 1
Lõpphääletuse ajal kohal olnud liikmed	János Áder, Elena Oana Antonescu, Kriton Arsenis, Sophie Auconie, Pilar Ayuso, Paolo Bartolozzi, Sergio Berlato, Martin Callanan, Nessa Childers, Chris Davies, Esther de Lange, Anne Delvaux, Bas Eickhout, Edite Estrela, Elisabetta Gardini, Julie Girling, Nick Griffin, Françoise Grossetête, Cristina Gutiérrez-Cortines, Satu Hassi, Jolanta Emilia Hibner, Dan Jørgensen, Christa Kläß, Holger Krahnert, Jo Leinen, Corinne Lepage, Peter Liese, Linda McAvan, Radvilė Morkūnaitė-Mikulėnienė, Miroslav Ouzký, Vladko Todorov Panayotov, Gilles Pargneaux, Antonyia Parvanova, Andres Perello Rodriguez, Sirpa Pietikäinen, Mario Pirillo, Pavel Poc, Vittorio Prodi, Michèle Rivasi, Anna Rosbach, Oreste Rossi, Dagmar Roth-Behrendt, Carl Schlyter, Horst Schnellhardt, Richard Seeber, Bogusław Sonik, Claudiu Ciprian Tănăsescu, Salvatore Tatarella, Åsa Westlund, Glenis Willmott, Sabine Wils, Marina Yannakoudakis
Lõpphääletuse ajal kohal olnud asendusliige/asendusliikmed	João Ferreira, Jutta Haug, Rovana Plumb, Michèle Rivasi, Birgit Schießer-Jastram, Bart Staes, Struan Stevenson, Eleni Theodorou, Giommaria Uggias, Anna Záborská